

WSTĘP

Niniejsze opracowanie prezentuje wyniki badań w zakresie wpływu technologii informacyjno-telekomunikacyjnych (*information and communication technologies* – ICT) na konkurencyjność regionów. Autorzy, analizując wpływ technologii ICT na konkurencyjność regionu, wyodrębnili co najmniej pięć obszarów oddziaływania:

1. **Tworzenie wiedzy oraz doskonalenie kompetencji.** Wiedza, a szczególnie jej produkcja i dystrybucja, jest głównym silnikiem konkurencyjności tzw. regionów uczących się. Proces stałego uczenia się oraz dostęp do usług ICT są szczególnie ważne dla rozwoju regionów peryferyjnych oraz wiejskich. Konkurencyjność regionu zależy od jakości kapitału społecznego, który kształtuje korzystanie z wiedzy, zdolność do innowacji oraz zapobiega wykluczeniu społecznemu. Autorzy widzą szansę wykorzystania ICT dla poprawy zdolności konkurencyjnej regionu w zwiększeniu dostępności do kształcenia ustawicznego, stałym tworzeniu zasobów informacyjnych w zakresie kształcenia i rozwoju usług e-edukacji.

2. **Podnoszenie jakości życia oraz dostępności usług publicznych, w tym opieki zdrowotnej.** Do ważnych obszarów, w których przejawia się wpływ ICT należy zaliczyć sektor administracji publicznej, w tym samorządowej oraz sektor opieki zdrowotnej. Autorzy podkreślają, że konkurencyjność regionu zależy od sprawnego zarządzania na poziomie regionu, które przejawia się w dobrze działającym systemie informacyjnym, nadszającym za potrzebami informacyjnymi zarówno zarządzających, jak i użytkowników. Wyniki badań przedstawione przez autorów świadczą o niedostatecznym dostępie do informacji z zakresu ochrony zdrowia na poziomie regionalnym.

3. **Znaczenie technologii ICT w rozwoju innowacyjności oraz przedsiębiorczości regionalnej.** Autorzy wskazują, w jaki sposób postęp w dziedzinie ICT może interaktywnie wpływać na rozwój przedsiębiorczości i innowacyjności przedsiębiorstw. Chodzi tu zarówno o ulepszanie procesów produkcyjnych, jakości i innowacyjności produktów oraz usług (np. e-biznes, e-bankowość), jak i o zmiany w sposobie organizacji i zarządzania firmą (e-menedżer). Dla współczesnego menadżera (e-menedżera), jednym z najważniejszych zadań jest bowiem pozyskanie, wykorzystanie i przekazywanie informacji. Autorzy uważają, że dzięki ICT przedsiębiorstwa mogą zredukować czas oraz koszty związane z procesami zarządzania, a zatem podnieść efektywność, jakość i pewność wykonywanej pracy.

4. Wykorzystanie narzędzi elektronicznej gospodarki w rozwoju współpracy międzynarodowej. Autorzy wskazują, w jaki sposób technologie ICT mogą wpływać na rozwój dynamiki obrotów handlowych, w tym transgranicznych. Jest to możliwe dzięki narzędziom elektronicznej gospodarki, które ułatwiają firmom wymianę istotnych informacji, lepszą komunikację z klientami oraz dostęp do źródeł informacji, zgromadzonych w różnych bazach danych.

5. Poprawa wydajności pracy oraz przyspieszenie wzrostu gospodarczego w regionach. Na podstawie badań i poszukiwania długoterminowych czynników wzrostu PKB można stwierdzić, że społeczeństwo informacyjne dodatnio koreluje się z rozwojem gospodarki. Terytorialne różnice między regionami maleją wraz z rozwojem społeczeństwa informacyjnego. Podobną korelację można też zaobserwować między poziomem rozwoju społeczeństwa informacyjnego i wybranymi wskaźnikami strukturalnymi, mierzącymi postęp Strategii Lizbońskiej.

Na koniec warto przedstawić pytania, na które autorzy niniejszej publikacji poszukują odpowiedzi:

- ✓ Jakie czynniki sprzyjały, a jakie ograniczały wpływ ICT na konkurencyjność regionu (gospodarcze, polityczne, technologiczne, społeczne, kulturowe, itd.)?
- ✓ Od czego zależą szanse wykorzystania i rozwoju usług ICT w regionach polskich?
- ✓ Jak powinny kształtować się dalsze kierunki polityki państwa, w tym w zakresie badań i rozwoju, w celu lepszego wykorzystania ICT dla regionów?

Małgorzata Runiewicz